

תזריע חי"ז שיחה א'

מילת בני"י במצרים היה בלילה, דיציאת מצרים הו"ע היציאה מהגבלות דסדר השתלשלות ע"י היציאה מההגבלה דתורה. גם כשהאדם הוא ב"לילה" מצד תאוות וכו' הוא מדלג ומתקשר לה' באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.

איתא בתורת כהנים: "וביום השמיני ימול, ביום ולא בלילה". והנה, דין זה נתחדש לאחרית מתן תורה, דבמדרש איתא שמילת בני ישראל במצרים היה בלילה. והוא מפני שבנוגע למילה האיר במצרים בחינת "ולילה כיום יאיר" (משא"כ בנוגע לשאר המצוות שקיימו במצרים שהיו צריכים להיעשות בלילה דוקא), .

והביאור בפנימיות העינים: יציאת מצרים הוא ענין הדילוג והיציאה מכל ההגבלות דכל סדר ההשתלשלות. וככל העינים הרי זה נעשה על ידי התורה, שהיה היציאה גם מההגבלות דתורה, מפני שהאיר בחי' התורה שלמעלה מהגבלות, ולכן היה מילה בלילה.

והיציאה מההגבלות שייכת למילה דוקא, מפני שמילה הוא "ברית עולם" שלמעלה מהגבלות ושינויים. [ולכן מילה היא מצות עשה שיש בה כרת, כי בענין שלמעלה ממדידה אזי או שישנה ברית עולם או שישנה כרת, דאין שייך להסיר רק מקצת ההגבלות].

אך זהו בעיקר לפני מתן תורה שאז הדילוג דפסח ומילה הוא דילוג באין ערוך, מגבול הסטרא אחרא לגבול הקדושה, משא"כ לאחר מתן תורה כשבני ישראל נמצאים ברשות הקדושה אין צריכים דילוג באופן הנ"ל.

וההוראה: יציאת מצרים צריך להיות בכל יום, וצריך שיהיה "ולילה כיום יאיר", שגם כשהאדם הוא במעמד ומצב ד"לילה" מצד תאוות וכו' הוא מדלג ומתקשר לה' באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.